

פרשת

במדבר

"אלה פקודי בני ישראל לבית אבותם" (ב' ל"ב)

בוא וראה כמה חביבין ישראל לפני המקום, שהרי כתב הקב"ה חשבון ישראל ד' פעמים בדגלים, ב' פעמים בפרט וב' פעמים בכלל, ועוד מנה כל דגל ודגל בכלל ופרט להודיע כמה חביבים לפניו שהם צבאותיו ורוצה למנותן כל שעה, כאדם שיש לו סגולה חביבה עליו ביותר והוא מונה וחוזר עד כמה פעמים כדי שידע חשבונה וישמח בה על כל מנין ומנין. כך היה הקב"ה שמח בזכירת מנין ישראל לומר: כך צבאות יש לי בעולמי שעושין רצוני, ומתנחם בהם.

"שאו את ראש כל עדת בני ישראל"

אין עילויין של ישראל אלא בקיום התורה, ועל כן איחד הכתוב לשון "שאו" שהוא לשון כולל שני ענינים דבר והיפוכו: האחד נשיאות ראש מלשון "המתנשא לכל ראש" שהוא לשון רוממות, והאחר מלשון "ישא פרעה את ראשך מעליך" שהוא לשון הסרת ראש, ולכן אמר "שאו" ולא אמר "גדל" או "רומם", אם זכו הרי לשון עליו ואם לאו – יסתלק עילויין.

(רבינו בחיי)

פרשת נשא

✧ לא יין, לא גילוח, לא טומאה למת – מיהו?
✧ זכו והקריבו קרבנות משלהם – מיהם?

פרשת

במדבר

"אלה פקודי בני ישראל לבית אבותם" (ב' ל"ב)

בוא וראה כמה חביבין ישראל לפני המקום, שהרי כתב הקב"ה חשבון ישראל ד' פעמים בדגלים, ב' פעמים בפרט וב' פעמים בכלל, ועוד מנה כל דגל ודגל בכלל ופרט להודיע כמה חביבים לפניו שהם צבאותיו ורוצה למנותן כל שעה, כאדם שיש לו סגולה חביבה עליו ביותר והוא מונה וחוזר עד כמה פעמים כדי שידע חשבונה וישמח בה על כל מנין ומנין. כך היה הקב"ה שמח בזכירת מנין ישראל לומר: כך צבאות יש לי בעולמי שעושין רצוני, ומתנחם בהם.

"שאו את ראש כל עדת בני ישראל"

אין עילויין של ישראל אלא בקיום התורה, ועל כן איחד הכתוב לשון "שאו" שהוא לשון כולל שני ענינים דבר והיפוכו: האחד נשיאות ראש מלשון "המתנשא לכל ראש" שהוא לשון רוממות, והאחר מלשון "ישא פרעה את ראשך מעליך" שהוא לשון הסרת ראש, ולכן אמר "שאו" ולא אמר "גדל" או "רומם", אם זכו הרי לשון עליו ואם לאו – יסתלק עילויין.

(רבינו בחיי)

פרשת נשא

✧ לא יין, לא גילוח, לא טומאה למת – מיהו?
✧ זכו והקריבו קרבנות משלהם – מיהם?